

като първо боляритѣ; че трѣбва да видимъ какво имаме, какво липсва--и да рѣшимъ: миръ или война!

Ник. /Погледва царя безъ да проговори/

Шип. Има ли нѣщо да ми кажешъ?

Ник. И тъй толкова ноци не си спалъ, Царю... Нека оставимъ за утрѣ.

Шип. Какъ за утрѣ!

Ник. Защо сега?

Шип. Какво има? Нѣщо е станало?

Ник. По добрѣ, утрѣ, Царю!

Шип. Говори, Никодиме!

Ник. Тая вечеръ, кага бѣхме на вечерня ми свободиха, че нѣколко Богомили се промъкнали въ Литията..

Шип. Затова ли бѣше оная блѣсканица при Балдуиновата Кула?

Ник. Стражата взела мѣрки; цомъ ги съгледали, хванали ги и отъ разпита имъ излъча, че Богомитѣ пакъ сж се повдигнали.

Шип. Но какъ да се промъкнатъ и на Даревелъ? На ли се пази? На ли?..

Ник. Има нѣкой, който... но бѣдете спокойни: взети сж мѣрки.

Шип. /Жегнато/ Така!

Ник. Заловенитѣ разправятъ, като имъ се туриха клечки, че тѣ пакъ сж готови и че сж рѣшени да посрѣцнатъ неприятеля и да.....

Шип. Второ недастие!

Мълчанне.

Шип. А хранитѣ отъ Дунавскитѣ крайници какъ отиватъ?

Ник. Туку цо пристигнаха свѣдѣнията: само нѣколко кола сж събрани...

И добитѣкъ нѣмало за обоза.

Шип. /Сломешъ/ Всичко се е опълчило противъ насъ!

Ник. Никога не сме водили война при таква незгоди за насъ. И за това единъ миръ никата не е бивалъ тъй необходимъ за насъ, както сме сега.

Шип. Иди и разпреди да се събератъ първоболяритѣ. Азъ трѣбва да изслушамъ и тѣхъ и до полунощъ да се рѣши.

Ник. /Се кланя и излиза/

Влиза Тихомиръ.

Тих. Царю, войводитѣ чакатъ.

Шип. Да дойде Драгомиръ. /Тихомиръ излиза/. Боже мой! Какво ли ни прѣстои!... На бойното поле лошо; тукъ сждо.....

XV

Явява се Драгомиръ. Той е къмъ 30 годишна възраст, снаженъ съ черни